

Δαμπρου Σ. Παλαιολ. Πελοπ 3. 146, 27

Ἀνάπλους

Ἀνωτύμου πανηγυριῶς.

« ... καὶ κείθεν [ὁ πορθμοὶ] ὑπερβαίνων καὶ περιπαμπλῶν πρὸς
ἄκρον δουεῖν καὶ καὶ ἀπὸρ στόμα ἔοικώς ποιεῖν καὶ καὶ
μικρόν ἐξαπλούμενος ἀγύπαι, ἐπισυνάγων πάλιν καὶ συσφίγγων ἑαυτὸν
ἀπὸ ἡνὸς δομοῦντος κόπουν, εἰ σθεγὸν ἀποκαδίσταται. Ἀνάπλουν
τοῦτον οἱ πολλοί, ὃν οἱ πάσαι βόσπορον ἐκείνου. Οὐκ εὐδύ, ἐκεί-
νοι, ἀλλὰ συνεχεῖς καὶ πολλὰ ἀγῶντα καμπάι, τὴν μὲν πρὸς Εὐρώ-
πην, τὴν δὲ πρὸς Ἀσίαν, ... »

